

KÖNNIN SUVUN

Sukupäivällinen

HOTELLI KLAUS KURJEN JUHLASALISSA
EROTTAJANKATU 4, IV KERROS.

15. 11. 47 KLO 18,30

KÖNNIN SUVUN

Ensimmäinen sukukokous

Helsingissä

lauantaina marraskuun 15. p:nä 1947

SUKUKOKOUS

Hotelli Klaus Kurjen juhlasalissa, Erottajankatu 4, IV kerros, klo 12

205

Tervehdyssanat (prokuristi Salomo Pohto)

Yleinen esittely (toimituspäällikkö Kostti Könni)

Vaasan marsai

Sukuselvityksen esittely (maisteri Jaakko Laurilla)

Virsi 589, jakeet 1 ja 2

Muistosat suvun vainajille
(kirkkoherra Hannes Kauppinen)

Virsi 462, jakeet 3, 4, 7 ja 9

Kahvitauko

Yhteislaulua

Varsinainen kokous:

Valitaan puheenjohtaja ja pöytäkirjan pitäjä

Sukuyhdistyksen perustamiskysymys ja luottamus-
henkilöiden vaali (aiustaa toimituspäällikkö Kostti Könni)

Sukuselvityksen täydentäminen ja painatus

Kysymys suvun seuraavasta kokoontumisesta

Lopettajaissanat (everstiluutnantti Mikko Hannuksela)

Yhteislaulua: Eteläpohjalaisen laulu
(säestää laulun säveltäjä musiikkilirehtööri Juho Ranta)

Päiväkokoontumisen loppu

SUKUPÄIVÄLLINEN

Hotelli Klaus Kurjen juhlasalissa klo 18.30

Tervehdyssanat (mestari Könni)

Vapaata ohjelmaa

RUOKALISTA

Alkupalat

Liemi

Porsaanpaisti

Kahvi

Sukukokouksen ohjaajana toimii toimituspäällikkö Kosti Könni

Vaasan marssi.

(Sanat Sakari Topelius, suom. Alpo Noponen, säv. Karl Collan)

Miss' laaja aukee Pohjanmaa,
veet merten, virtain vaahtoa,
me siellä maassa hallojen
niin kasvoimme kuin kuuset sen.
Ei niitä sää voi säilyttää,
ei kuihtumaan saa talvetkaan,
ei puute, kurjuus korpimaan,
ei puute, kurjuus korpimaan,
ei kuihtumaan saa talvetkaan,
ei puute kurjuus korpimaan.

Kuin aallot järvein tuhanten
käy rannoillamme yhtehen,
niin liittohon myös meidät saa
sun nimes, kallis synnyinmaa.
Jos vainomies sun sulkis ties,
niin kuolemaan me taistellaan
kuin Vaasan urhot ainiaan,
kuin Vaasan urhot ainiaan,
niin kuolemaan me taistellaan
kuin Vaasan urhot ainiaan.

Et turvatta sa Suomi jää,
en vankka pohjas ranta tää,
ja muuris meidän olla suo,
jot' eivät myrskyt maahan luo.
Pois unteluus ja hervakkuus,
niin onnehen maan pohjoisen,
vie kunto, työ sen poikien,
vie kunto, työ sen poikien,
niin onnehen maan pohjoisen
vie kunto, työ sen poikien.

Virsi 589.

Minä vaivainen oon, mato, matkamies maan,
monet kuljen mä vaikeat retket.
Isänmaatani outona etsin mä vaan,
pian ehtivät ehtooni hetket.
Surutonta, ah, täällä mä en majaa saa,
sinne kiirehdin, missä on toivoni maa,
lepo iäinen missä mun kätkee.
Kuka lie kodin, kaupungin löytänytkään,
mikä säilyä voisi maan päällä!
Ilo hetkessä häipyvi maailman tään,
kuni kuihtuvi kukkanen täällä.
Elo täällä kuin unta ja varjoa on,
kuni kuohuva koski se on levoton,
veden lailla se hiekkahan haihtuu.

Lapuan taisteluvirsi.

Virsi 462.

On isät täällä taistelleet
ja uskoneet ja toivoneet.
Me saimme saman asunnon,
ja samat vaiheet meidän on.

Ja meidän polkuamme saa
taas lapsemmekin taivaltaa.
He kyntää kerran peltomme
ja uskoo kuin me uskomme.

Sä turvaa maamme vapaus,
sen kansalle suo viisus.
Suo armokaste meille sen
ja sydämiin ihmisten.

Suo, että sanas kirkkaana
saa keskellämmekä kaikua,
ja kau'ta sukupolvien
suo soida nimes kiitoksen.

(J. L. Runeberg.)

Eteläpohjalaisten laulu.

(Sanat Isonkyrön rovasti N. E. Vainio, säveltänyt musiikkirehtööri Juho Ranta)

Ei meistä maata kalliimpaa
kuin suloinen, suloinen Suupohjan maa,
sen lakeudet laihoisat,
sen lehdot nurmet tuoksuvat,
Se meidän synnyinseutu on,
se pyhä on ja tahraton.

Muut mainitkohon kunnaitaan
ja järviään ja saariaan,
meist' Ilmajoen lakeus
ja Kyrön peltoin aukeus,
maat Laihian ja Lapuan,
ne maita elon armaimman.

Siis Pohjolamme saakohon
lempemme saakka kuolohon!
Sen eestä työtä tekemään
me nuoruusvoimin yhdytään.
Kun lempi mieltä lämmittää,
se ehtoisinta elämää.